

Den 24. januar 2021 skrev jeg dette til Kystdirektoratet:

"Jeg har med interesse læst "Fællesaftale Lodbjerg-Nymindegab 2020-2024" fra januar 2020. Det undrer mig meget, at strækningen umiddelbart nord og syd for Lyngvig Fyr er kategoriseret som "strækning uden målsætning", fordi "den gennemsnitlige årlige kysttilbagerykning er ubetydelig", eller sagt på en anden måde: der er masser af klit at tage af, så der er ikke grund til at være nervøs.

Når man har "sin daglige gang" på stranden langs klitterne mellem nedgang C66 og C68, så kan man undre sig over de formuleringer og konklusioner, som fremgår af Fællesaftalen. Havet tager løbende bid af klitterne – jeg skal henvise til vedlagte to billeder, som er taget den 24.1.2021 ved nedgang C68.

Når man ser den nedbrydning af klitterne, som havet forårsager, og dertil lægger det slid, som et stigende antal gæster i klitterne ud for Lyngvig Fyr, er der grund til at være bekymret for klitterne ud for og nord/syd for Lyngvig Fyr. Dertil kommer så også øgede regnmængder, som også virker nedbrydende på klitterne.

Jeg har i foråret 2020 haft fornøjelse af at være på klitsyn med skovfogeden i Blåvandshuk og den stedlige klitfoged. Det blev den lejlighed understreget, at kystbeskyttelse hører under Kystdirektoratet, og at Naturstyrelsen alene tager sig af beskyttelse af klitterne. Det forstår jeg på sin vis godt – og så alligevel ikke. Jeg savner, at man ser nedbrydningen af klitterne "under et". Det er farligt, når mere end en myndighed har ansvaret – ansvaret "falder her ned mellem tre stole" – for Ringkøbing-Skjern kommune har jo også en rolle i beskyttelsen af klitterne.

Jeg blev i øvrigt også til klitsynet belært om, at naturen er "dynamisk", og at klitterne i generationer har forandret sig, og at det vil de blive ved med.

Men jeg ser tre forhold, som øger presset på klitterne ved og nord/syd for Lyngvig Fyr:

1. Klimaforandringer, som bl.a. betyder flere storme
2. Mere nedbør
3. Betydelig flere gæster/turister i klitterne.

Jeg skal derfor anmode om, at Kystdirektoratet tager initiativ til, at sikring af klitterne umiddelbart ved Lyngvig Fyr og umiddelbart syd og nord for Lyngvig Fyr bliver taget op af de relevante myndigheder.

Jeg tænker her på:

- Kystdirektoratet
- Naturstyrelsen, Oksbøl
- Ringkøbing-Skjern Kommune.

Jeg er sikker på, at Grundejerforeningen for Fyrmarken-Sivbjerg (se www.fyrmarken-Sivbjerg.dk) gerne deltager i en arbejdsgruppe. Sammenslutningen af sommerhusgrundejerforeninger på Holmsland Klit (se www.sammenslutningen-grund-holmsland.dk) kunne også være en mulig deltager i arbejdsgruppen.

Jeg ser frem til at høre fra jer."

Kystdirektoratet ved Holger Toxvig Madsen svarede sådan:

”Af det bilag til fællesaftalen, du har læst, fremgår det, at det kun er på de strækninger mellem Lodbjerg og Nymindegab, hvor der er risiko for huse og infrastruktur, at der er en målsætning om at standse kysttilbagerykningen. Det betyder bl.a., at der ikke anvendes penge på delstrækningerne Klegod, Nr. Lyngvig og Sdr. Lyngvig. I det følgende vil jeg prøve at forklare, hvordan vi fastlægger, hvor kysttilbagerykningen skal standses, og hvor det ikke er nødvendigt.

På grundlag af en analyse af erosionen under de seneste 40 års storme er sikkerhedsbredden af klitten sat til 40 m målt øst-vest. Det betyder, at klitbredden skal være mindst 40 m før vinteren, for at sikkerheden mod bølgegenembrud og oversvømmelse af baglandet er tilstrækkelig. Endvidere sikrer klitbredden 40 m, at der er tilstrækkelig sikkerhed mod, at huse og infrastruktur ødelægges som følge af erosion og kysttilbagerykning. Et hus anses for ødelagt, når der kun er 10 m mellem klitskrænt og husets mur mod vest.

For at følge klitbreddens udvikling gennemføres hvert forår en laserscanning fra fly af hele fællesaftalestrækningen. Resultatet er et højdekort over området fra kystlinjen til ca. 600 m indenfor med oplysninger om koten til alle punkter i et net med maskevidden 1 m. Hvis man på dette kort måler 40 m ind fra skrænten i kote +4,5 m mellem strand og klit, kan man markere en linje, der angiver sikkerhedsbredden. Denne linje betegnes sikkerhedslinjen (stiplet sort linje på medfølgende kort).

Man kan på det samme kort markere østsiden af klitten i kote +4,5 m samt tegne linjen, der ligger 10 m vest for eventuelle huse. Den vestligste af disse linjer betegnes den operative sikkerhedslinje, da linjen angiver, hvor stor skrænttilbagerykningen maksimalt må være, før der sker oversvømmelse af baglandet, eller der sker erosionsskader på huse.

Hvis den operative sikkerhedslinje ligger langt øst for sikkerhedslinjen, er der stor overskydende sikkerhed mod oversvømmelse eller erosionsskader på huse. Hvis derimod den operative sikkerhedslinje kun ligger ganske lidt øst for sikkerhedslinjen eller oven i denne, er den overskydende sikkerhed på strækningen ganske lille eller nul, og der er akut behov for fodring inden vinterens storme. Der er også akut behov for fodring, hvis den operative sikkerhedslinje ligger vest for sikkerhedslinjen.

På de to medsendte tegninger, der dækker strækningen mellem sti 66 og sti 68 ved Nr. Lyngvig, ser du de to omtalte sikkerhedslinjer. Grunden til, at kote +4,5 m anvendes ved fastlæggelsen af dem, er, at koten er over en meter højere end 100 års vandstanden i Hvide Sande. Ved så høj vandstand vil vandet således ikke kunne strømme hen over en klit, der er højere end kote +4,5 m.

Det fremgår af tegn. nr. 1, at den operative sikkerhedslinje ved sti 66 er bestemt af beliggenheden af et hus ved enden af Holmsland Klitvej.

Den mindste afstand mellem sikkerhedslinjen og den operative sikkerhedslinje er ca. 230 m ved Holmsland Klitvej. Der er således meget stor overskydende sikkerhed mod oversvømmelse eller erosionsskader på huse. En storm skal altså tage $40 + 230 = 270$ m af klitten, før jeres område er truet.

Nr. Lyngvig er således sikret mod en 100 års storm, uden at det er nødvendigt at udføre kystbeskyttelse i form af fodring. Det er årsagen til, at der ikke er en målsætning om standsning af kysttilbagerykningen på jeres strækning.”